

Dosarul nr. 2ra-1202/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Central (jud. A. Bologan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Mihaila, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Marcel Doni

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Marcel Doni împotriva Întreprinderii de Stat „Stațiunea Didactico-Experimentală Criuleni” cu privire la încasarea compensației pentru întârzierea achitării în termen a salariului și a concediului nefolosit în legătură cu demisia din funcție

împotriva deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Stațiunea Didactico-Experimentală Criuleni”, casată hotărârea din 3 decembrie 2019 și hotărârea suplimentară din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Criuleni sediul central și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 3 septembrie 2019, Marcel Doni a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală Criuleni” cu privire la încasarea compensației pentru întârzierea achitării în termen a salariului și a concediului nefolosit în legătură cu demisia din funcție.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 1 iulie 2016, în temeiul ordinului nr. 7k, emis de directorul ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni”, a fost angajat în cadrul ÎS „Stațiunea Didactică Experimentală Criuleni” în funcția de vice-director pe întrebări gospodărești, începând cu data de 1 iulie 2016, pe o perioadă nedeterminată.

Iar prin ordinul ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” nr. 13 din 28 februarie 2017, a fost concediat din funcția de vice-director pe întrebări gospodărești, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. o), p) Codul muncii, și art. 8 lit. a) și d) din Legea cu privire la întreprinderea de stat nr. 146 din 16 iunie 1994, pe baza rezultatelor unei anchete de serviciu indicate în procesul-verbal nr. 1 din 28 februarie 2017, efectuate de Comisia de anchetă a ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală Criuleni”.

A remarcat că a contestat ordinul ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” nr. 13 din 28 februarie 2017 în instanța de judecată, care prin hotărârea din 7 iulie 2017 a Judecătorei Criuleni a fost anulat, fiind reintegrat în funcția de vice-director al ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni”.

Astfel, în baza hotărârii din 7 iulie 2017 a Judecătorei Criuleni, la data de 10 iulie 2017, ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” a emis un ordin fără număr, prin care a fost dispusă restabilirea lui în funcția de vice-director al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală Criuleni”.

Totodată, a menționat că la 10 iulie 2017, directorul interimar al ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni”, Alexandru Zolotco, a emis un ordin fără număr, prin care a dispus preavizarea lui despre intenția ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” de a înceta peste 2 luni raporturile de serviciu în legătură cu lichidarea funcției de vice-director, ordin care i-a fost adus la cunoștință la data de 11 iulie 2017.

Tot, în aceeași zi, la 11 iulie 2017, i-a fost adus la cunoștință și ordinul ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” nr. 19 din 15 mai 2017 cu privire la lichidarea funcției de vice-director pe întrebări gospodărești și crearea unei noi funcții.

Ulterior, prin ordinul ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” nr. 11k din 14 septembrie 2017, a fost concediat din funcția de vice-director pe întrebări gospodărești, în legătură cu reducerea statelor de personal din unitate.

La 29 august 2017, a contestat în instanța de judecată ordinul ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” nr. 19 din 15 mai 2017 și ordinul ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” nr. 11k din 14 septembrie 2017, care prin hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătorei Criuleni, menținută prin decizia din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost anulate și reintegrat în funcția de vice-director al ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni”, cu achitarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, până la data de 11 iunie 2018, luându-se în calcul salariul mediu lunar de 7200 de lei.

Din motivul multiplelor acțiuni de discriminare din partea administrației ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală Criuleni”, la 23 noiembrie 2018 a demisionat din proprie inițiativă.

A remarcat că la demisionare, administrația ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală Criuleni”, nu i-a achitat salariul pentru perioada 5 noiembrie 2018-23 noiembrie 2018 și nici indemnizația pentru concediul anual de odihnă nefolosit pentru 33 de zile calendaristice.

La 3 decembrie 2018, a depus și o cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” cu privire la achitarea salariului pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 11 iunie 2018 – 4 noiembrie 2018, care prin hotărârea din 8 februarie 2019 a Judecătorei Criuleni sediul central, a fost admisă integral și obligată ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” să-i achite salariu pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 11 iunie 2018 – 4 noiembrie 2018, în sumă de 35380, 08 de lei și restanța pentru indemnizația de concediu nefolosit în sumă de 2241,03 de lei.

Deși conform art. 256 alin. (1) lit. b) CPC, hotărârea din 8 februarie 2019 a Judecătorei Criuleni sediul central, urma a fi executată imediat, ÎS „Stațiunea Didactico- Experimentală Criuleni” și-a onorat obligația de achitare a plăților abia la data de 15 iulie 2019.

Având în vedere că ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” de la pronunțarea hotărârii din 8 februarie 2019 a Judecătorei Criuleni până la 15 iulie 2019, neîntemeiat nu și-a executat obligația de achitare a salariului, a considerat reclamantul că ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” în temeiul art. 330 alin.(2) Codul muncii, este obligată să-i achite suplimentar 0,3% din salariul neachitat în termen pentru fiecare zi de întârziere, pentru perioada 9 februarie 2019- 15 iulie 2019, ceea ce constituie suma de 17607 de lei, calculată după formula: 37621,83 lei (plățile salariale neachitate la demisionare) x 0,3% (dobânda de întârziere) x 156 zile (perioada de întârziere 9 februarie 2019- 15 iulie 2019), obligații ce rezultă din prevederile art. 85 alin.(3) Codul muncii.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 85, 142, 330 Codul muncii, art. 166, 241 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii și încasarea de la ÎS „Stațiunea Didactico- Experimentală Criuleni” în beneficiul lui a sumei de 17607 de lei cu titlu de compensație de întârziere la achitarea în termen a salariului și a concediului nefolosit în legătură cu demisionarea din funcție, pentru perioada 9 februarie 2019- 15 iulie 2019.

Prin hotărârea din 3 decembrie 2019 a Judecătorei Criuleni sediul central, acțiunea a fost admisă și încasată de la ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” în beneficiul lui Marcel Doni suma de 17607 de lei, cu titlu de compensație de întârziere pentru perioada 9 februarie 2019-15 iulie 2019.

Prin hotărârea suplimentară din 24 decembrie 2019 a Judecătorei Criuleni sediul central, a fost încasată de la ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” în contul bugetului de stat taxa de stat în mărime de 528,21 de lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță cu privire la temeinicia acțiunii, a constatat că ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” nu și-a onorat imediat obligația achitării plăților față de Marcel Doni, stabilite prin hotărârea din 8 februarie 2019 a Judecătorei Criuleni, decât numai la data de 15 iulie 2019, respectiv ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” este în întârziere cu 156 de zile, pentru sumele neachitate în termen lui Marcel Doni ca plăți salariale ce i s-au convenit la demisionare din funcție, în sumă totală de 37621,11 de lei, formată din suma de 35380,08 de lei (salariul neachitat pentru perioada 11 iunie 2018- 4 noiembrie 2018 + 2241,03 de lei (indemnizația de concediu de odihnă anual nefolosit), motiv din care prima instanță a considerat necesar de a încasa de la ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” în beneficiul lui Marcel Doni penalitatea de întârziere în temeiul art. 330 alin. (2) Codul muncii, în mărime de 0,3 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere, pentru perioada 9 februarie 2019 – 15 iulie 2019, în mărime de 17607,01 de lei.

Prin decizia din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală Criuleni”, casată hotărârea din 3 decembrie 2019 și hotărârea suplimentară din 24 decembrie 2019 a Judecătorei

Criuleni sediul central și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel cu referire la prevederile art. 254 alin. (1), 255 CPC, 256 alin. (1) lit. d) CPC, 356 alin. (1), (2) Codul muncii, 24 alin. (1) Cod de executare, a reținut că hotărârea din 8 februarie 2019 a Judecătorei Criuleni, a fost menținută prin decizia din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, respectiv a devenit definitivă la data de 23 octombrie 2018, astfel că în speță, prevederile art. 330 alin. (2) Codul muncii, puteau fi aplicate numai până la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă. Prin urmare cerințele lui Marcel Doni cu privire la încasarea de la ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” a compensației de întârziere pentru perioada 9 februarie 2019-15 iulie 2019, nu se încadrează în dispozițiile art. 330 alin. (2) Codul muncii.

La 17 iulie 2020, Marcel Doni a declarat recurs împotriva deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ca ilegală și neîntemeiată.

A indicat că la adoptarea deciziei sale, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și anume greșit și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 24 Cod de executare, or, pretențiile lui din cererea de chemare în judecată cu privire la încasarea compensației de întârziere a achitării salariului din contul ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” nu rezultă din neexecutarea în termen a hotărârii judecătorești, nefiind inițiată vreo procedură de executare a actului judecătoresc în acest sens.

Pentru perioada 9 februarie 2019-15 iulie 2019 nu există nicio hotărâre judecătorească cu privire la încasarea silită în beneficiul lui a salariului de la ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” și nici nu a fost inițiată nicio procedură de executare.

A considerat recurentul că în speță, la soluționarea pretențiilor sale cu privire la încasarea compensației de întârziere a neachitării în termen a salariului sunt aplicabile prevederile art. 330 alin. (2) Codul muncii.

La 22 iulie 2020, în adresa intimă ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Marcel Doni, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 119), fiind recepționată de către intimată la data de 29 iulie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 120).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata ÎS „Stațiunea Didactico - Experimentală Criuleni” să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 iulie 2020 împotriva deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Marcel Doni, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marcel Doni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Marcel Doni urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Marcel Doni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu